

"HIMMELHØGE STI"

Det lakke og det lir
Någen har slått av motoren
Båden bare glir
Stille inn den siste fjorden
Sommardagen blei så brått på hell
Himmelen e mørkerød i kveld

Takk for det som va
Takk for kvært et lide minne
Takk for alt du ga
Alt som aldri heilt forsvinne
Vinterdagen blei så brått på hell
Skyer e som reine snø i kveld

Eg ser deg nesten sånn som før
I ei liden fuglafjør
I ei sky som dreiv forbi
På en himmelhøge sti
Fly i fred nå e du fri

Elle Melle

*Takk for all vennlig deltagelse.
Familien*

Prest: Dag Sæter
Organist: Erlend Karlsen
Solist: Britt Eva Løkkemo

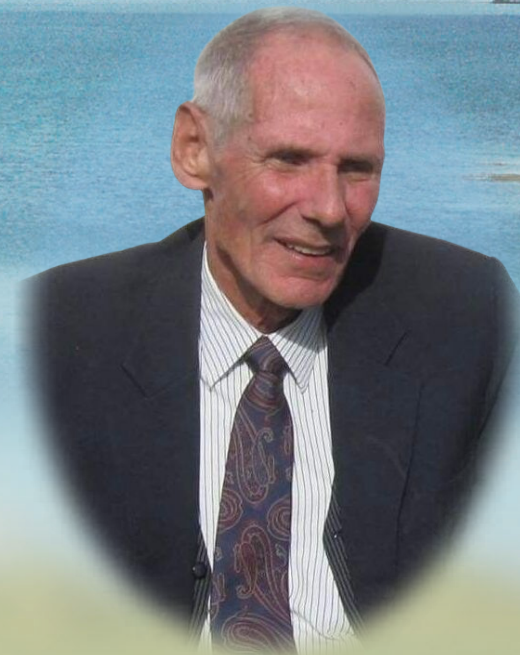
HARTVIGSEN
BEGRAVELSESBYRÅ

© inmemory.no

Gunnar Helge Nilsen

* 30. august 1944 † 21. april 2024

*Sàllir seremonisal
Torsdag 2. mai 2024*

ÅPNINGSSALME

Jeg er en seiler på livets hav,
på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav,
og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande
med livsens trær på de skjønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

Iblant jeg seiler for medvinds bør
i andres kjølvann og følge
som just lik meg denne reise gjør
hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner,
min dag så stille og blid henninner,
mens vinden fyller alle seil.

La ankret falle! Jeg er i havn
i ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelsers favn,
han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller,
mens ankret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.

T Henry Albert Tandberg 1909 - M Klaus Østby 1909

"BRIDGE OVER TROUBLED WATER"

Fremføres av Britt Eva Løkkemo

SALME FØR TALEN

Velsigna du dag over fjordan. Velsigna du lys over land.
Velsigna de evige ordan om håp og ei utstrakt hand.
Verg dette lille du gav oss den dagen du fløtta oss hit.
Så vi kjenne du aldri vil la oss forkomme i armod og slit.

Vi levde med hua i handa men hadde så sterk ei tru.
Og ett har vi visselig sanna: Vi e hardhausu vi, som Du.
Nu har vi den hardaste ria, vi slit med å kare oss frem
mot lyset og adventsti'a, d'e langt sør te Betlehem.

Guds fred over fjellet og åsen. La det gro der vi bygge og bor.
Guds fred over dyran på båsen og ei frossen og karrig jord!
Du ser oss i mørketidslandet, du signe med evige ord.
Husan og fjellet og vannet og folket som leve her nord.

SALME ETTER TALEN

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

T A. H. H. von Fallersleben 1837 - M J. Chr. H. Rinck 1827

"JE NE REGRETTE RIEN"

Fremføres av Britt Eva Løkkemo